

22/12/20 THỨ BA TUẦN 4 MV

Lc 1,5-25

1:5 Thời vua Hêrôđê cai trị miền Giuđê, có một vị tư tế thuộc nhóm Avia, tên là Dacaria; vợ ông là bà Elisabét cũng thuộc dòng tộc tư tế Aharon.

1:6 Cả hai ông bà đều là người công chính trước mặt Thiên Chúa, sống đúng theo mọi điều răn và mệnh lệnh của Chúa, không ai chê trách được điều gì.

1:7 Nhưng họ lại không có con, vì bà Elisabét là người hiếm hoi. Và lại, cả hai đều đã cao niên.

1:8 Chuyện xảy ra trong lúc ông đang lo việc tế tự trước nhan Thiên Chúa theo phiên của nhóm ông.

1:9 Trong cuộc bắt thăm thường lệ của hàng tư tế, ông đã trúng thăm được vào dâng hương trong Đền Thờ của Đức Chúa,

1:10 còn toàn dân đông đảo thì cầu nguyện ở bên ngoài, trong giờ dâng hương.

1:11 Vậy một sứ thần của Chúa hiện ra với ông đứng bên phải hương án.

1:12 Thấy vậy, ông Dacaria bối rối, và nỗi sợ hãi ập xuống trên ông.

1:13 Nhưng sứ thần bảo ông: "Này ông Dacaria, đừng sợ, vì Thiên Chúa đã nhận lời ông cầu xin: bà Elisabét vợ ông sẽ sinh cho ông một đứa con trai, và ông phải đặt tên cho con là Gioan.

1:14 Ông sẽ được vui mừng hơn hở, và nhiều người cũng được hỷ hoan ngày con trẻ chào đời.

1:15 Vì em bé sẽ đưa nhiều con cái Ítraen về với Đức Chúa là Thiên Chúa của họ.

1:17 Em sẽ đi trước mặt Người, đầy thần khí và uy quyền của ngôn sứ Êlia, để làm cho lòng cha ông quay về với con cháu, để làm cho tâm tư kẻ ngõ nghịch lại hướng về nẻo chính đường ngay, và chuẩn bị một dân sẵn sàng đón Chúa".

1:18 Ông Dacaria thưa với sứ thần: "Dựa vào đâu mà tôi biết được điều ấy? Vì tôi đã già, và nhà tôi cũng đã lớn tuổi".

1:19 Sứ thần đáp: "Tôi là Gáprien, hằng đứng chầu trước mặt Thiên Chúa, tôi được sai đến nói với ông và loan báo tin mừng ấy cho ông.

1:20 Và này đây, ông sẽ bị câm, không nói được, cho đến ngày các điều ấy xảy ra, bởi vì ông đã không tin lời tôi, là những lời sẽ được ứng nghiệm đúng thời đúng buổi".

1:21 Dân chúng đợi ông Dacaria, và lấy làm lạ sao ông ở lại trong cung thánh lâu như thế.

1:22 Lúc đi ra, ông không nói với họ được, và dân chúng biết là ông đã thấy một thị kiến trong cung thánh. Còn ông, ông chỉ làm hiệu cho họ và vẫn bị câm.

1:23 Khi thời gian phục vụ ở Đền Thờ đã mãn, ông trở về nhà.

1:24 Ít lâu sau, bà Elisabét vợ ông có thai, bà ẩn mình năm tháng.

1:25 Bà tự nhủ: "Chúa đã làm cho tôi như thế đó, khi Người thương cất nỗi hổ nhục tôi phải chịu trước mặt người đời".

“BỊ CÂM” VÌ KHÔNG TIN

“Và này đây ông sẽ bị câm, không nói được, cho đến ngày các điều ấy xảy ra, bởi vì ông đã không tin lời tôi, là những lời sẽ được ứng nghiệm đúng thời đúng buổi.” (Lc 1,20)

Suy niệm: Chỉ còn vài ngày nữa là nhân loại mừng ngày lễ Chúa Giê-su Giáng sinh – Con Thiên Chúa làm người, một sự kiện trọng đại, vượt quá trí hiểu của con người. Trọng đại vì sự kiện ấy tỏ lộ tình yêu vô giới hạn Thiên Chúa dành cho con người. Vượt quá trí hiểu vì Thiên Chúa quyền năng lại hạ mình xuống làm người, sinh bởi một người nữ nhân loại, không cần đến sự phối hợp với người nam. Không lạ gì Đức Ma-ri-a đã thốt mách với Sứ thần: *“Việc ấy sẽ xảy ra cách nào, vì tôi không biết đến việc vợ chồng”* (c. 34). Trước đó, ông Da-ca-ri-a cũng bị đặt trong hoàn cảnh tương tự khi được loan báo có con đang lúc tuổi già. Vì không tin, ông bị câm cho đến ngày con ông chào đời. Qua hai sự kiện truyền tin này, chúng ta học được bài học đức tin quý giá từ người thiếu nữ Na-da-rét: *“Không có gì Thiên Chúa không làm được.”*

Mời Ban: Bạn và tôi phải ngã nón kính phục gương đức tin nơi một thiếu nữ khoảng 15, 16 tuổi là Đức Ma-ri-a. Đức tin của chúng ta hôm nay thế nào? Đê đo lường đức tin ấy, chúng ta có thể dựa vào dấu hiệu này: Vì không tin nên ông Da-ca-ri-a để bị câm, tôi có tin vào sức mạnh của Lời Chúa không? Lời Chúa có cư ngụ trên môi miệng và tâm trí tôi hay không?

Sống Lời Chúa: Làm dấu Thánh giá trước khi dùng bữa, vừa tạ ơn Chúa ban cho lương thực hằng ngày, vừa tuyên xưng Thiên Chúa Ba Ngôi quyền năng.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, xin Chúa mở môi miệng con để con dâng lời ca tụng Chúa mỗi ngày. Amen.*